

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΙ

Κεφάλαιο 1ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινά, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων· (2) λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατ’ ἀριθμὸν ἔξι ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. (3) Πᾶς ἄρσην ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν, σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς. (4) Καὶ μεθ’ ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόντων, κατ’ οἴκους πατριῶν ἔσονται. (5) Καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ’ ὑμῶν· τῶν Ρουβῆν, Ἐλισούρῳ υἱὸς Σεδιούρῳ· (6) τῶν Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· (7) τῶν Ιούδα, Νααστὼν υἱὸς Ἀμιναδάβῃ· (8) τῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρῃ· (9) τῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλῶν· (10) τῶν υἱῶν Ιωσῆφ, τῶν Ἐφραίμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ, τῶν Μανασσῆ, Γαμαλὶὴλ υἱὸς Φαδασούρῳ· (11) τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί· (12) τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαϊ· (13) τῶν Ασήρ, Φαγαὶὴλ υἱὸς Ἐχράν· (14) τῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ραγουήλ· (15) τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. (16) Οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, ἀρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι. (17) Καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἀνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος (18) καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, (19) ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά. (20) Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβῆν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (21) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβῆν ἐξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (22) Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (23) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. (24) Τοῖς υἱοῖς Ιούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (25) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ιούδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. (26) Τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (27) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (28) Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλῶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατ’ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (29) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (30) Τοῖς υἱοῖς Ιωσῆφ υἱοῖς Ἐφραίμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (31) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραίμ τέσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (32) Τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (33) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. (34) Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκ-

πορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (35) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (36) Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (37) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι καὶ πεντήκοντα. (38) Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (39) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν δύο καὶ ἔξηκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι. (40) Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (41) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (42) Τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, (43) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (44) Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἵκων πατριᾶς ἦσαν. (45) Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ, (46) ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα. (47) Οἱ δὲ Λευΐται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. (48) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (49) ὅρα, τὴν φυλὴν Λευΐ οὐ συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. (50) Καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευΐτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὄσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· αὐτοὶ ἀροῦσι τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι. (51) Καὶ ἐν τῷ ἔξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευΐται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω. (52) Καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν. (53) Οἱ δὲ Λευΐται παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευΐται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (54) Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἀ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ καὶ Ααρών, οὕτως ἐποίησαν.

Κεφάλαιο 2ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρών λέγων· (2) ἀνθρωπος ἔχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (3) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολάς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ· (4) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἔβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι. (5) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Ἰσάχαρο, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάχαρο, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ· (6) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (7) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Ζαβουλῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν· (8) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἐπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (9) Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἐκατὸν ὄγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἔξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἔξαιροῦσι. (10) Τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν πρὸς λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβῆν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ· (11) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἔξ

καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (12) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· (13) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. (14) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γάδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ραγουήλ· (15) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα. (16) Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβήν, ἐκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἔξαροῦσι. (17) Καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευΐτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὡς καὶ παρεμβαλούσιν, οὕτω καὶ ἔξαροῦσιν ἕκαστος ἔχόμενος καθ' ἥγεμονίας. (18) Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ· (19) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (20) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ· (21) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. (22) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί· (23) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (24) Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραὶμ, ἐκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατόν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἔξαροῦσι. (25) Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν πρὸς βιορᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί· (26) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ ἔξήκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι. (27) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν· (28) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (29) Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν· (30) δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (31) Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν ἐκατὸν καὶ πεντηκονταεπτά χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι· ἔσχατοι ἔξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐτῶν. (32) Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεντήκοντα. (33) Οἱ δὲ Λευΐται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (34) Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα, ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἔξῆρον, ἕκαστος ἔχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

Κεφάλαιο 3ον

Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆ, ἐν ᾧ ἡ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωϋσῇ ἐν ὅρει Σινά. (2) καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν· πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ιθάμαρ. (3) ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, οἱ ἰερεῖς οἱ ἡλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἴερατεύειν. (4) καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ ἐναντὶ Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ιθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. (5) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (6) λάβε τὴν φυλὴν Λευΐτας Ἀαρὼν τοῦ ιερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ, (7) καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἐργα τῆς σκηνῆς. (8) καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἐργα τῆς σκηνῆς. (9) καὶ δώσεις τοὺς Λευΐτας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἴερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοι εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (10) καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσι τὴν ἴερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται. (11) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (12) καὶ ἴδού ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· (13) ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον· ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως ιτήνους· ἐμοὶ ἔσονται, ἐγὼ Κύριος. (14) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ λέγων· (15) ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευΐ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατὰ συγγενείας αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς. (16) καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος. (17) καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευΐ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν· Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί. (18) καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Γερσὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεῖ. (19) καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δῆμους αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ Ἰσαὰρ, Χεβρὼν καὶ Ὁζιήλ. (20) καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ Μουσί. οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευϊτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν. (21) τῷ Γερσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ καὶ δῆμος τοῦ Σεμεῖ· οὗτοι οἱ δῆμοι τοῦ Γεδσών. (22) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. (23) καὶ οἱ υἱοὶ Γερσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι παρὰ θάλασσαν, (24) καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δῆμου τοῦ Γεδσών, Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ. (25) καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου (26) καὶ τὰ ίστια τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. (27) τῷ Καάθ δῆμος ὁ Ἀμρὰν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσαὰρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὁζιήλ εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, κατὰ ἀριθμόν. (28) πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων. (29) οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καάθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα, (30) καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καάθ Ἐλισαφάν, υἱὸς Ὁζιήλ. (31) καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἀγίου, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. (32) καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευϊτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ιερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων. (33) τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρὶ. (34) ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα· (35) καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δῆμου τοῦ Μεραρὶ, Σουρὶλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς βιορρᾶν. (36) ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρὶ, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν (37) καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν. (38) οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται. (39) πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευϊτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες. (40) Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος· (41) καὶ λήψῃ τοὺς Λευϊτας ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευϊτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (42) καὶ ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· (43) καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι. (44) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (45) λάβε τοὺς Λευϊτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευϊτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος. (46) καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα

καὶ διακοσίων, οἱ πλεονάζοντες παρὰ τὸν Λευΐτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, (47) καὶ λήψη πέντε σíκλους κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἄγιον λήψη, εἴκοσιν ὥβολοὺς τοῦ σíκλου, (48) καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς. (49) καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευΐτῶν, (50) παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἔξηκονταπέντε σíκλους, κατὰ τὸν σíκλον τὸν ἄγιον. (51) καὶ ἔδωκε Μωϋσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

Κεφάλαιο 4ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· (2) λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευί, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν, (3) ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἑτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἑτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (4) καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἄγιον τῶν ἀγίων. (5) καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἔξαίρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, (6) καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸν κατακάλυμμα δέρμα ύακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἴμάτιον ὅλον ύακίνθινον ἀνωθεν καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. (7) καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἴμάτιον ὅλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυῖσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται. (8) καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἴμάτιον κόκκινον καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ύακίνθινῳ καὶ διεμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς. (9) καὶ λήψονται ἴμάτιον ύακίνθινον καὶ καλύψουσι τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἑλαίου, οἵς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, (10) καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ύακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων. (11) καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἴμάτιον ύακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸν καλύμματι δερματίνῳ ύακίνθινῳ καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ. (12) καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγίοις, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἴμάτιον ύακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ύακίνθινῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. (13) καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸν ἴμάτιον όλοπόρφυρον. (14) καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ σκεύη, ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸν κάλυμμα δερμάτινον ύακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἴμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ύακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. (15) καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἄγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια ἐν τῷ ἔξαίρειν τὴν παρεμβολήν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἰρεῖν καὶ οὐχ ἀφονται τῶν ἀγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (16) ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἄγιῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις. (17) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· (18) μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευΐτῶν· (19) τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἔκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ, (20) καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἄγια καὶ ἀποθανοῦνται. (21) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς

Μωϋσῆν λέγων· (22) λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών, καὶ τούτους κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, (23) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (24) αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἱρεῖν· (25) καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ δὲ ἐπ’ αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου (26) καὶ τὰ ίστια τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περιστά καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ποιήσουσι. (27) κατὰ στόμα Ααρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ’ αὐτῶν. (28) αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ιθάμαρ τοῦ νίον Ααρὼν τοῦ ιερέως. (29) οἱ νίοι Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς, (30) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (31) καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ’ αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς (32) καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ’ αὐτῶν. (33) αὕτη ἡ λειτουργία δήμου νίον Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ιθάμαρ τοῦ νίον Ααρὼν τοῦ ιερέως. (34) καὶ ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν καὶ οἱ ἀρχοντες Ισραὴλ τοὺς νίοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, (35) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (36) καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι ἐπτακόσιοι πεντήκοντα. (37) αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. (38) καὶ ἐπεσκέπησαν νίοι Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, (39) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (40) καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἔξακόσιοι τριάκοντα. (41) αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου νίων Γεδσών, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. (42) ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δήμος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, (43) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (44) καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι (45) αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου νίων Μεραρὶ, οὓς ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. (46) πάντες οἱ ἐπεσκεμένοι, οὓς ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν καὶ οἱ ἀρχοντες Ισραὴλ τοὺς Λευΐτας, κατὰ δήμους καὶ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, (47) ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, (48) καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὄγδοήκοντα. (49) διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ, ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὅν αἰρουσιν αὐτοί· καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

Κεφάλαιο 5ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορροῦ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ· (3) ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἔως θηλυκοῦ ἔξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς. (4) καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε Κύριος Μωϋσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (5) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (6) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἀνήρ ἡ γυνή, ὃς τις ἀν πουήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παριδῶν παρίδη καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη, (7) ἔξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν, ἥν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ἀποδώσει, τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ. (8) ἐὰν δὲ μὴ ἡ τῷ ἀνθρωπῷ ὁ ἀγχιστεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ιερεῖ ἔσται, πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἰλασμοῦ, δι' οὗ ἔξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. (9) καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὃσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ιερεῖ αὐτῷ ἔσται. (10) καὶ ἐκάστου τὰ ἱγιασμένα αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνήρ, ὃς ἀν δῷ τῷ ιερεῖ, αὐτῷ ἔσται. (11) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (12) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνδρὸς ἀνδρός, ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδη αὐτὸν (13) καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κούτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ἡ μεμιασμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἦν συνειλημμένη, (14) καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμίανται, ἥ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ἥ μεμιασμένη, (15) καὶ ἄξει ὁ ἀνθρωπὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ιερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀλευρον κρίθινον, οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσίᾳ ζηλοτυπίας, θυσίᾳ μνημοσύνου, ἀναμιμνήσκουσα ἀμαρτίαν. (16) καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ιερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἐναντὶ Κυρίου, (17) καὶ λήψεται ὁ ιερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὁστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ιερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ. (18) καὶ στήσει ὁ ιερεὺς τὴν γυναῖκα ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ιερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. (19) καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ιερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί· εἰ μὴ κεκοίμηται τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἀνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθώα ἔσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου· (20) εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὕπανδρος οὖσα, ἥ μεμίανσαι καὶ ἔδωκε τις τὴν κούτην αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου· (21) καὶ ὁρκιεῖ ὁ ιερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὁρκοῖς τῆς ἀράς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ιερεὺς τῇ γυναικί· δῷη σε Κύριος ἐν ἀρά καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεποησμένην, (22) καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου. καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ· γένοιτο, γένοιτο. (23) καὶ γράψει ὁ ιερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἔξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου. (24) καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦ ἐλεγμοῦ. (25) καὶ λήψεται ὁ ιερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, (26) καὶ δράξεται ὁ ιερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ. (27) καὶ ἔσται, ἐὰν ἥ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθη τὸν ἀνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρωμένον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀράν τῷ λαῷ αὐτῆς. (28) ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἥ, καὶ ἀθώα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα. (29) οὕτος ὁ

νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὡς ἀν παραβῆ ἡ γυνὴ ὑπανδρος οὖσα καὶ μιανθῆ· (30) ἡ ἄνθρωπος, ὡς ἔὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἵερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον· (31) καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας, καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφάλαιο 6ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνὴρ ἡ γυνὴ, ὃς ἔὰν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνείαν Κυρίῳ, (3) ἀπὸ οὗνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται καὶ ὅξος ἐξ οἰνου καὶ ὅξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται. (4) πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἔως γιγάρτου οὐ φάγεται. (5) πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἔως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ· ἄγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς. (6) πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκούα οὐκ εἰσελεύσεται· (7) ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ. (8) πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἄγιος ἔσται Κυρίῳ. (9) ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ ἄν ἡμέρα καθαρισθῆ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται. (10) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ οἴσει δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἴερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, (11) καὶ ποιήσει ὁ ἵερεὺς μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς περὶ ὧν ἡμαρτεῖ περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, (12) ἡ ἡγιάσθη Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν, καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἀλογοὶ ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ. (13) Καὶ οὕτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ἡ ἄν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου (14) καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἀμωμὸν ἔνα εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἀμωμὸν εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἔνα ἀμωμὸν εἰς σωτήριον (15) καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἀρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν. (16) καὶ προσοίσει ὁ ἵερεὺς ἔναντι Κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ (17) καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτήριον τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσει ὁ ἵερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. (18) καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἔστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτήριου. (19) καὶ λήψεται ὁ ἵερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἀρτου ἔνα ἀζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἀζυμον ἔν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ· (20) καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἵερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου, ἄγιον ἔσται τῷ ἵερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον. (21) οὕτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἄν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἄν εὔρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἦν ἄν εὔξηται κατὰ νόμον ἀγνείας. (22) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (23) λάλησον Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς· (24) εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε· (25) ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε· (26) ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δώῃ σοι εἰρήνην. (27) καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

Κεφάλαιο 7ον

Καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσε Μωϋσῆς, ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά, (2) καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς, (3) καὶ ἦνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου, ἔξαμάξας λαμπτηνικὰς καὶ δώδεκα βόας, ἀμάξαν παρὰ δύο ἄρχοντων, καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς. (4) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (5) λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. (6) καὶ λαβὼν Μωϋσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις· (7) καὶ τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν (8) καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ααρὼν τοῦ ἴερέως. (9) καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἀγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὥμων ἀροῦσιν. (10) καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἔχρισην αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. (11) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἄρχων εἰς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. (12) Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασὼν υἱὸς Αμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. (13) καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὅλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (14) θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (15) μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἐνα, ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (16) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας· (17) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον Ναασὼν υἱοῦ Αμιναδάβ. (18) τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ. (19) καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὅλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (20) θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (21) μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἐνα, ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (22) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας· (23) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ. (24) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλῶν. (25) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὅλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (26) θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (27) μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἐνα, ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (28) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας· (29) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλῶν. (30) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβὴν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ. (31) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὅλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (32) θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος. (33) μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἐνα, ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (34) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας· (35) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ. (36) τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν Σαλαμὶλ υἱὸς Σουρισαδαί. (37) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὅλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (38) θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυ-

μιάματος· (39) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (40) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (41) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαί. (42) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ. (43) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (44) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (45) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (46) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (47) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάφ υἱοῦ Ραγουήλ. (48) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ. (49) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (50) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· (51) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (52) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (53) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιούδ. (54) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδῷ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ. (55) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (56) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (57) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (58) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (59) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ Φαδασσούρ. (60) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί. (61) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (62) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (63) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (64) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (65) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί. (66) τῇ ἡμέρῃ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Αμισαδαί. (67) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (68) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (69) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (70) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (71) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Αμισαδαί. (72) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ασῆρο, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν. (73) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν, ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (74) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· (75) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα· (76) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (77) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν. (78) τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. (79) τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυπλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· (80) θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος. (81) μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτω-

μα. (82) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας· (83) καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ νίοῦ Αἰνάν. (84) οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἡ ἡμέρᾳ ἔχοισεν αὐτὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν οἵων Ἰσραὴλ· τουβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυρᾶ δώδεκα, θυῖσκαι χρυσαῖ δώδεκα, (85) τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τουβλίον τὸ ἐν καὶ ἐβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία, πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἀγίῳ· (86) θυῖσκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυΐσκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ. (87) πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὄλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας. (88) πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι ἀμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαινωσίς τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν, (89) ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωϋσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἥκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀναθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερούβιμ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Κεφάλαιο 8ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) λάλησον τῷ Ααρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὅταν ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἐπτὰ λύχνοι. (3) καὶ ἐποίησεν οὕτως Ααρὼν· ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (4) καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεὰ χρυσῆ, ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς, στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος, ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. (5) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (6) λάβε τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου οἵων Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς. (7) καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν αὐτῶν· περιρρανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἀγνισμοῦ, καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἴματα αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται. (8) καὶ λήψονται μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἀμαρτίας. (9) καὶ προσάξεις τοὺς Λευΐτας ἐναντὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν οἵων Ἰσραὴλ (10) καὶ προσάξεις τοὺς Λευΐτας ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευΐτας, (11) καὶ ἀφοριεῖ Ααρὼν τοὺς Λευΐτας ἀπόδομα ἐναντὶ Κυρίου παρὰ τῶν οἵων Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου. (12) οἱ δὲ Λευΐται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἐνα περὶ ἀμαρτίας καὶ τὸν ἐνα εἰς ὄλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν. (13) καὶ στήσεις τοὺς Λευΐτας ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἐναντὶ Ααρὼν καὶ ἐναντὶ τῶν οἵων Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ἐμοί. (15) καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευΐται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαρεῖς αὐτοὺς καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἐναντὶ Κυρίου· (16) ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου οἵων Ἰσραὴλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτότοκων πάντων ἐκ τῶν οἵων Ἰσραὴλ εἰληφα αὐτοὺς ἐμοί. (17) ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἔως κτήνους· ἡ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ (18) καὶ ἔλαβον τοὺς Λευΐτας ἀντὶ παντὸς πρωτότοκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. (19) καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευΐτας ἀπόδομα δεδομένους Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου οἵων Ἰσραὴλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν οἵων Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν οἵων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἄγια. (20) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ οἵων Ἰσραὴλ τοῖς Λευΐταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ περὶ τῶν Λευΐτων, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (21) καὶ ἤγνισαντο οἱ Λευΐται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἴματα, καὶ

ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς. (22) καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευίται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν νίῶν αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ περὶ τῶν Λευΐτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. (23) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (24) τοῦτο ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευΐτῶν ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· (25) καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάται ἔτι. (26) καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἐργα δὲ οὐκ ἐργάται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Κεφάλαιο 9ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων· (2) εἶπον καὶ ποιείτωσαν οἱ νίοι Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὅραν αὐτοῦ· (3) τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸν κατὰ καιρούς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτόν. (4) καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς νίοις Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα. (5) ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ νίοι Ἰσραὴλ. (6) Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες, οἵ ἥσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἡδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, (7) καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ νίῶν Ἰσραὴλ; (8) καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωϋσῆς· στῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν. (9) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (10) λάλησον τοῖς νίοις Ἰσραὴλ λέγων· ἀνθρωπος ἀνθρωπος, δος ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἦ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν, ἦ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ· (11) ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό, (12) οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ προϊόν, καὶ διστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό. (13) καὶ ἀνθρωπος, δος ἐὰν καθαρὸς ἦ καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχῇ ἐκείνῃ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἀμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. (14) ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό· νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς. (15) Καὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἦ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἔως προϊόν· (16) οὕτως ἐγίνετο διαπαντός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. (17) καὶ ἡγίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ νίοι Ἰσραὴλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, οὐ ἀν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ νίοι Ἰσραὴλ. (18) διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ νίοι Ἰσραὴλ καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ νίοι Ἰσραὴλ· (19) καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ νίοι Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι. (20) καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· (21) καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ ἐσπέρας ἔως προϊόν· καὶ ἀναβῆ ἡ νεφέλη τὸ προϊόν, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἦ νυκτός· (22) μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ νίοι Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν· (23) ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι, τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ.

Κεφάλαιο 10ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς, καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. (3) καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου· (4) ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἀρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ. (5) καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς· (6) καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασία σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. (7) καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ (8) καὶ οἱ νίοι Ἀαρὼν οἱ ἰερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σαλπιγξι, καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. (9) ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. (10) καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὄλοκαυτώμασι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. (11) Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου, (12) καὶ ἐξῆραν οἱ νίοι Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. (13) καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. (14) καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ιούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ, (15) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ισσάχαρος Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ, (16) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλών. (17) καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ νίοι Γεδσὼν καὶ οἱ νίοι Μεραρί, οἱ αἴροντες τὴν σκηνὴν. (18) καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισούρος υἱὸς Σεδιούρο, (19) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί, (20) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλισάφ ὁ τοῦ Ραγουήλ. (21) καὶ ἐξαροῦσιν υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἄγια καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν, ἔως παραγένωνται. (22) καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραΐμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμὰ υἱὸς Σεμιούδ, (23) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ Γαμαλιὴλ ὁ τοῦ Φαδασσούρο, (24) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν Αβιδὰν ὁ τοῦ Γαδεωνί. (25) καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δάν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαΐ, (26) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Άστρο Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν, (27) καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. (28) αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν. (29) Καὶ εἶπε Μωϋσῆς τῷ Οβὰβ υἱῷ Ραγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωϋσῆ· ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον δν εἶπε Κύριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ. (30) καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. (31) καὶ εἶπε· μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, οὐ ἔνεκεν ἥσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης· (32) καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅσα ἀν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσομεν. (33) Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὄδον τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὄδον τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπταυσιν. (34) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπε Μωϋσῆς· ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε. (35) καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν· ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραὴλ. (36) καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς

ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφάλαιο 11ον

Καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἥκουσε Κύριος καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ, καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς. (2) καὶ ἐκέραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν, καὶ ηὔξατο Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. (3) καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου. (4) Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἐκλαιον καὶ οἱ νίοι Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν· τίς ήμᾶς ψωμιεῖ κρέα; (5) ἐμνήσθημεν τοὺς ἱχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα· (6) νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· (7) τὸ δὲ μάννα ὥσει σπέρμα κορίου ἐστί, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου· (8) καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἥληθον αὐτὸν ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτοιβον ἐν τῇ θυῖᾳ καὶ ἥψουν αὐτὸν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸν ἐγκρυφίας, καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὥσει γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου· (9) καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. (10) καὶ ἥκουσε Μωϋσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, ἔκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Κύριος σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωϋσῆ ἦν πονηρόν. (11) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἵνατι ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὑρηκα χάριν ἔναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ; (12) μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι, λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσει ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὕμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν; (13) πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοί, λέγοντες· δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν. (14) οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ωμα τοῦτο. (15) εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὑρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἵδω τὴν κάκωσίν μου. (16) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· συνάγαγέ μοι ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἀξεῖς αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. (17) καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. (18) καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς· ἀγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ φάγεσθε κρέα, ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες· τίς ήμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα. (19) οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσιν ἡμέρας. (20) ἔως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἔως ἀν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἡπειθήσατε Κυρίω, ὃς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἔναντίον αὐτοῦ λέγοντες· ἵνατι ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου; (21) καὶ εἶπε Μωϋσῆς· ἔξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἴμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας, κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν. (22) μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; (23) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· μὴ χεὶρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἥδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ. (24) καὶ ἐξῆλθε Μωϋσῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ωμάτα Κυρίου καὶ συνήγαγεν ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. (25) καὶ κατέβῃ Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. (26) καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἐλαδὶ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἥλθον πρὸς τὴν σκηνὴν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. (27) καὶ προσδραμάων ὁ νεανί-

σκος ἀπήγγειλε Μωϋσῆ καὶ εἶπε λέγων· Ἐλδάδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. (28) καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστηκὼς Μωϋσῆ, ὁ ἐκλεκτός, εἶπε· κύριε Μωϋσῆ, κώλυσον αὐτούς. (29) καὶ εἶπε Μωϋσῆς αὐτῷ· μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῷῃ πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς; (30) καὶ ἀπῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. (31) καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὁρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὃδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὃδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὥσει δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς. (32) καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὁρτυγομήτραν, ὁ τὸ ὄλιγον, συνήγαγε δέκα κόρους, καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. (33) τὰ κρέα ἦτι ἦν ἐν τοῖς ὄδοις αὐτῶν πριν ἐκλείπειν, καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα. (34) καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν. (35) Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ασηρώθ, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ασηρώθ.

Κεφάλαιο 12ον

Καὶ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ααρὼν κατὰ Μωϋσῆ, ἔνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωϋσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε, (2) καὶ εἶπαν· μὴ Μωϋσῆ μόνω λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος. (3) καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωϋσῆς πραῦς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. (4) καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν καὶ Μαριάμ· ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· (5) καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλῃς καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκλήθησαν Ααρὼν καὶ Μαριάμ καὶ ἐξῆλθοσαν ἀμφότεροι. (6) καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίως, ἐν ὄραματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὑπνῷ λαλήσω αὐτῷ. (7) οὐχ οὕτως ὁ θεοάπωλος μου Μωϋσῆς· ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι· (8) στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἰδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεοάποντός μου Μωϋσῆ; (9) καὶ ὁργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε. (10) καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἴδού Μαριάμ λεπρῶσα ὥσει χιῶν· καὶ ἐπέβλεψεν Ααρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἴδού λεπρῶσα. (11) καὶ εἶπεν Ααρὼν πρὸς Μωϋσῆν· δέομαι, κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἀμαρτίαν, διότι ἡγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν· (12) μὴ γένηται ὥσει ἵσον θανάτω, ὥσει ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. (13) καὶ ἐβόησε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον λέγων· ὁ Θεὸς δέομαί σου, ἵασαι αὐτήν. (14) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω ἐπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται. (15) καὶ ἀφωρίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἔως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.

Κεφάλαιο 13ον

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἔξ Ασηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. (2) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (3) ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλήν, κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. (4) καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς Μωϋσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. (5) καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ρουθὴν Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχούρ· (6) τῆς φυλῆς Συμεὼν Σαφὰτ υἱὸς Σουρὶ· (7) τῆς φυλῆς Ιούδα Χάλεφ υἱὸς Ιεφοννή· (8) τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ Ἰλαὰλ υἱὸς Ιωσήφ· (9) τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ Αὔση υἱὸς Ναυῆ· (10) τῆς φυλῆς

Βενιαμὶν Φαλτὶ υἱὸς Ραφοῦ· (11) τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν Γουδὶλ υἱὸς Σουδὶ· (12) τῆς φυλῆς Ιωσὴφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδὶ υἱὸς Σουσὶ· (13) τῆς φυλῆς Δὰν Ἀμιὴλ υἱὸς Γαμαλὶ· (14) τῆς φυλῆς Ἀσὴρ Σαθοὺρ υἱὸς Μιχαὴλ· (15) τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ Ναβὶ υἱὸς Σαβὶ· (16) τῆς φυλῆς Γὰδ Γουδὶλ υἱὸς Μακχὶ· (17) ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν. καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ Ιησοῦν. (18) καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸὺς Μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χαναὰν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀνάβητε ταύτη τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβῆσεσθε εἰς τὸ ὄρος, (19) καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν, τίς ἔστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἵσχυρός ἐστιν ἡ ἀσθενής, εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἡ πολλοί· (20) καὶ τίς ἡ γῆ, εἰς ἥν οὗτοι ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς, εἰ καλὴ ἐστιν ἡ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πόλεις, ἀς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἡ ἐν ἀτειχίστοις· (21) καὶ τίς ἡ γῆ, εἰ πίων ἡ παρειμένη, εἰ ἐστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἡ οὐ· καὶ προσκαρτερήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι ήμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς. (22) καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἔως Ροόβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ. (23) καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἔρημον καὶ ἀπῆλθον ἔως Χεβρῶν, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν καὶ Σεσσὶ καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρῶν ἐπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἴγυπτου. (24) καὶ ἥλθοσαν ἔως Φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἔνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἥραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι καὶ ἀπὸ τῶν ροῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. (25) καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυν, δὸν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ. (26) Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας. (27) καὶ πορευθέντες ἥλθον πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν Κάδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ρῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς. (28) καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν· ἥλθαμεν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἥν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν δέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς· (29) ἀλλ' ἡ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, καὶ αἱ πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, καὶ τὴν γενεὰν Ἐνάχ ἔωράκαμεν ἐκεῖ, (30) καὶ Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ιορδάνην ποταμόν. (31) καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωϋσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. (32) καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνῶμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἴσχυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον. (33) καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς, ἥν κατεσκέψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ, λέγοντες· τὴν γῆν, ἥν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαός, δὸν ἔωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερομήκεις· (34) καὶ ἐκεῖ ἔωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἥμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει ἀκρίδες, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἥμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κεφάλαιο 14ον

Καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνὴν, καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. (2) καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ· ὅφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ Αἴγυπτῳ, ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτη εἰ ἀπεθάνομεν. (3) καὶ ίνατί Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρπαγήν· νῦν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον. (4) καὶ εἶπαν ἔτερος τῷ ἔτερῷ· δῶμεν ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. (5) καὶ ἔπεισε Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραὴλ. (6) Ιησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ιεφοννῆ, τῶν κατασκεψαμένων τὴν γῆν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν (7) καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ λέγοντες· ἡ γῆ, ἥν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθή ἐστι σφόδρα σφόδρα· (8) εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν

γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν, γῇ ἥτις ἐστὶ ζέουσα γάλα καὶ μέλι. (9) ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς. (10) καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις. καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὠφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. (11) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἔως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἔως τίνος οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἵς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; (12) πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. (13) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύᾳ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν, (14) ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὄφθαλμοὺς ὀπτάζῃ, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλῃς σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα. (15) καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὧσεὶ ἄνθρωπον ἔνα, καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη, ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου, λέγοντες· (16) παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἦν ὄμοσεν αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. (17) καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς, Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας λέγων· (18) Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας, καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἔως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. (19) ἀφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένουν αὐτοῖς ἀπ' Αἴγυπτου ἔως τοῦ νῦν. (20) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἵλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ὄρημά σου· (21) ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν, (22) ὅτι πάντες οἱ ἀνδρες οἱ ὄρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα, ἀ ἐποίησα ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου, (23) ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἦν ὄμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὕδε, ὅσοι οὐκ οἰδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἀπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν, πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν. (24) ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἔτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησε μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἦν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν. (25) ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἐρήμον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν. (26) Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν λέγων· (27) ἔως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἀ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἦν ἐγόγγυσαν περὶ ύμῶν, ἀκήκοα. 28εἰπὸν αὐτοῖς· ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν δὸν τρόπον λελαήκατε εἰς τὰ ὄτα μου, οὕτω ποιήσω ύμῖν. (29) ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτη πεσεῖται τὰ κῶλα ύμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ύμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ύμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυζον ἐπ' ἐμοί· (30) εἰ ύμεις εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν, ἐφ' ἦν ἐξέτεινα τὴν χειρά μου κατασκηνῶσαι ύμᾶς ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ιεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ· (31) καὶ τὰ παιδία, ἀ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἦν ύμεις ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς. (32) καὶ τὰ κῶλα ύμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, (33) οἱ δὲ υἱοὶ ύμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ύμῶν, ἔως ἀν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ύμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, (34) κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ύμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ύμέρας, ύμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας ύμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. (35) ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα· ἢ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. (36) καὶ οἱ ἀνθρώποι, οὓς ἀπέστειλε Μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ορήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς, (37) καὶ ἀπέθανον οἱ ἀνθρώποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἐναντὶ Κυρίου (38) καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, καὶ Χάλεβ υἱὸς Ιεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων

έκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν. (39) Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τὰ οὕματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. (40) καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρῶτον ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες· ἴδού οἶδε ήμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον, δὲν εἴπε Κύριος, δτι ήμάρτομεν. (41) καὶ εἴπε Μωϋσῆς· ίνατί ύμεις παραβαίνετε τὸ οῷμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα ἔσται ύμῖν. (42) μὴ ἀναβαίνετε· οὐ γάρ ἔστι Κύριος μεθ' ύμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἔχθρῶν ύμῶν. (43) δτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἔκει ἔμπροσθεν ύμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὗ εἴνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίων, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ύμῖν. (44) καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωϋσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς. (45) καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἔκείνων καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἔως Ἐρμάν· καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Κεφάλαιο 15ον

Καὶ εἴπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ύμῶν, ἦν ἐγὼ δίδωμι ύμῖν, (3) καὶ ποιήσεις ὅλοκαυτώματα Κυρίων, ὅλοκάρπωμα ἡ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν ἡ καθ' ἐκούσιον ἡ ἐν ταῖς ἑορταῖς ύμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βιῶν ἡ ἀπὸ τῶν προβάτων, (4) καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίων θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἵν· (5) καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἵν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὅλοκαυτώσεως, ἡ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. (6) καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὅλοκαύτωμα ἡ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, τὸ τρίτον τοῦ ἵν· (7) καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἵν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίων. (8) ἐὰν δέ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βιῶν εἰς ὅλοκαύτωσιν ἡ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν, ἡ εἰς σωτήριον Κυρίων, (9) καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἵν· (10) καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἵν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίων. (11) οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἡ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἡ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἡ ἐκ τῶν αἰγῶν· (12) κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. (13) πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα, προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίων. (14) ἐὰν δέ προσήλυτος ἐν ύμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ύμῶν, ἡ ὃς ἀν γένηται ἐν ύμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ύμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίων, δὲν τρόπον ποιεῖτε ύμεις, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίων. (15) νόμος εἰς ἔσται ύμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ύμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ύμῶν· ὡς ύμεις καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου. (16) νόμος εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ύμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ύμῖν. (17) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (18) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ύμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἦν ἐγὼ εἰσάγω ύμᾶς ἐκεῖ, θκαὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ύμεις ἀπὸ τῶν ἀρτῶν τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίων ἀπαρχὴν φυράματος ύμῶν (20) ἀρτὸν ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν, (21) ἀπαρχὴν φυράματος ύμῶν, καὶ δώσετε Κυρίων ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ύμῶν. (22) Ὁταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἀς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, (23) καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ύμᾶς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἡ συνέταξε Κύριος πρὸς ύμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ύμῶν, (24) καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βιῶν ἄμωμον εἰς ὅλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίων καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας. (25) καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἰερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς· δτι ἀκούσιον ἔστι, καὶ αὐτοὶ ἡνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίων περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων

αύτῶν. (26) καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον. (27) ἐάν τε ψυχὴ μίᾳ ἀμάρτη ἀκουσίως, προσάξει αἷγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἀμαρτίας, (28) καὶ ἔξιλάσεται ὁ ἰερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἐναντὶ Κυρίου ἔξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. (29) τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀκουσίως. (30) καὶ ψυχὴ, ἣτις ποιήσει ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἡ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὕτος παροξυνεῖ, ἔξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, (31) ὅτι τὸ φῆμα Κυρίου ἐφαύλισε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἀμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ. (32) Καὶ ἥσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. (33) καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. (34) καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακήν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. (35) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος, λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγή. (36) καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (37) Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (38) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ ποιησάτωσαν ἕαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἴματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον. (39) καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὅψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς, καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὅπισω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὅπισω αὐτῶν, (40) ὅπως ἀν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἀγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν. (41) ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγωγῶν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφάλαιο 16ον

Καὶ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσσάαρ υἱοῦ Λευΐ καὶ Δαθὰν καὶ Αβειρῶν υἱοὶ Ἐλιάβ καὶ Αὔν υἱὸς Φαλέθ υἱοῦ Ρουβήν, (2) καὶ ἀνέστησαν ἐναντὶ Μωϋσῆς, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς, σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί, (3) συνέστησαν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν καὶ εἶπαν· ἐχέτω ὑμῖν, ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἀγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος, καὶ διατί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου; (4) καὶ ἀκούσας Μωϋσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, (5) καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων· ἐπέσκεπται καὶ ἐγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἔαυτόν, καὶ οὓς ἐξελέξατο ἔαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἔαυτόν. (6) τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα, Κορὲ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, (7) καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἐναντὶ Κυρίου αὐριον· καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ, ὃν ἐκλέλεκται Κύριος, οὗτος ἀγιος· ἵκανούσθω ὑμῖν υἱὸι Λευί. (8) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορέ· εἰσακούσατε μου, υἱοὶ Λευί. (9) μὴ μικρόν ἔστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἔαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ παρίστασθαι ἐναντὶ τῆς σκηνῆς λατρεύειν αὐτοῖς; (10) καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευΐ μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε καὶ ἰερατεύειν; (11) οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ααρὼν τίς ἔστιν, ὅτι διαγογύζετε κατ' αὐτοῦ; (12) καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Αβειρῶν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν· (13) μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ὑμᾶς εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ὑμῶν ἀρχῶν; (14) εἰ καὶ εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ὑμᾶς καὶ ἔδωκας ὑμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀν ἐξέκοψας· οὐκ ἀναβαίνομεν. (15) καὶ ἐβαρυθύμησε Μωϋσῆς

σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς Κύριον· μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν. (16) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορέ· ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ Ααρὼν καὶ αὐτοὶ αὔριον. (17) καὶ λάβετε ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ααρὼν ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ. (18) καὶ ἔλαβεν ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ ἐστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν. (19) καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορέ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ. (20) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν λέγων· (21) ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ. (22) καὶ ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν· Θεός, Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὁργὴ Κυρίου; (23) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (24) λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων· ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορέ. (25) καὶ ἀνέστη Μωϋσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν, καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. (26) καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων· ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἀπτεσθε ἀπὸ πάντων, ὃν ἐστιν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν. (27) καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορέ κύκλῳ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν. (28) καὶ εἶπε Μωϋσῆς· ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Κύριος ἀπέστειλε με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ· (29) εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκε με· (30) ἀλλ' ἡ ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου, καὶ γνώσεσθε, ὅτι παρῷξυναν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι τὸν Κύριον. (31) ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν, (32) καὶ ἤνοιχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορέ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. (33) καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. (34) καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν, ὅτι λέγοντες· μή ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ. (35) καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα.

Κεφάλαιο 17ον

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν (2) καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ααρὼν τὸν ἰερέα· ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ, (3) ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ ποίησον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. (4) καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ααρὼν τοῦ ἰερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, (5) μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅπως ἀν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενῆς, δις οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι Κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορέ καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωϋσῆ οὐτῷ. (6) Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν λέγοντες· ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν Κυρίου. (7) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυντρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν καὶ ὧδησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου. (8) καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ

μαρτυρίου. (9) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· (10) ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἔξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ. καὶ ἐπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. (11) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Ἀαρὼν· λάβε τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἔξιλασαι περὶ αὐτῶν· ἔξῆλθε γὰρ ὁργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἥρκται θραύειν τὸν λαόν. (12) καὶ ἐλαβεν Ἀαρὼν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωϋσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα καὶ ἔξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ (13) καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. (14) καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορέ. (15) καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωϋσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. (16) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (17) λάλησον τοῖς νίοις Ἰσραὴλ καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ϕάρβον ϕάρβον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ϕάρβους, καὶ ἐκάστου τὸ όνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ϕάρβου. (18) καὶ τὸ όνομα Ἀαρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ϕάρβου Λευΐ· ἔστι γὰρ ϕάρβος μία, κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι. (19) καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇσκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ. (20) καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος, δὸν ἀν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἡ ϕάρβος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ύμῖν. (21) καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς νίοις Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχοντες αὐτῶν ϕάρβον, τῷ ἀρχοντι τῷ ἐνὶ ϕάρβον κατ' ἀρχοντα, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ϕάρβους, καὶ ἡ ϕάρβος Ἀαρὼν ἀνὰ μέσον τῶν ϕάρβων αὐτῶν. (22) καὶ ἀπέθηκε Μωϋσῆς τὰς ϕάρβους ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (23) καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἴδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ϕάρβος Ἀαρὼν εἰς οἴκον Λευΐ καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἔξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησε κάρυα. (24) καὶ ἐξήνεγκε Μωϋσῆς πάσας τὰς ϕάρβους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας νίοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶδον καὶ ἐλαβον ἕκαστος τὴν ϕάρβον αὐτοῦ. (25) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἀπόθετε τὴν ϕάρβον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς νίοις τῶν ἀνηκόων, καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι. (26) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησαν. (27) καὶ εἶπαν οἱ νίοι Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες· ἴδοὺ ἔξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα· (28) πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει· ἔως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν;

Κεφάλαιο 18ον

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν λέγων· σὺ καὶ οἱ νίοι σου καὶ ὁ οἴκος τοῦ πατρός σου λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ νίοι σου λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ύμῶν. (2) καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, φυλὴν Λευΐ, δῆμον τοῦ πατρός σου, προσαγάγου πρὸς σεαυτόν, καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργείτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ νίοι σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (3) καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς, πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἀγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ύμεις. (4) καὶ προστεθήσονται πρὸς σὲ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ. (5) καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς νίοις Ἰσραὴλ. (6) καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ύμῶν τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου τῶν νίων Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίω, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· (7) καὶ σὺ καὶ οἱ νίοι σου μετὰ σοῦ διατήρησετε τὴν ἱερατείαν ύμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ύμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖ-

ται. (8) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν· καὶ ἴδού ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ νόμιμον αἰώνιον. (9) καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἀγίων τῶν καρπωμάτων, ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόσι μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἀγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου. (10) ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν ἀγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· ἄγια ἔσται σοι. (11) καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. (12) πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου, ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἀν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά. (13) τὰ πρωτογεννήματα πάντα, ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἀν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. (14) πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται. (15) καὶ πᾶν διανοῆγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ. (16) καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, εἴκοσιν ὅβιοι εἰσι. (17) πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ, ἄγιά ἔστι· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, (18) καὶ τὰ κρέα ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται. (19) πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἀγίων, ὅσα ἔαν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἀλὸς αἰωνίου ἔστιν ἔναντι Κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ. (20) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν· ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοὶ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (21) καὶ τοῖς υἱοῖς Λευΐ ἴδού δώδεκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (22) καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἀμαρτίαν θανατηφόρον. (23) καὶ λειτουργήσει ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσω υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν· (24) ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅσα ἔαν ἀφορίσωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ· διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς, ἐν μέσω υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κλῆρον. (25) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (26) καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἔαν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου. (27) καὶ λογισθήσεται τὸν ὑμεῖς ἀφαίρεματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ. (28) οὕτως ἀφελεῖτε αὐτοὺς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαίρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἔαν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἰερεῖ. (29) ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ. (30) καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς **Λευίταις** ὡς γένημα ἀπὸ ἄλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ ληνοῦ. (31) καὶ ἔδεσθε αὐτὸν ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἔστιν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. (32) καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸν ἀμαρτίαν, ὅτι ἀν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὰ ἄγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κεφάλαιο 19ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· (2) αὐτῇ ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων· λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυροφάν

ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἡ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός. (3) καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἴερέα, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ. (4) καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ φανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις. (5) καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται. (6) καὶ λήψεται ὁ ἴερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὑσσωπὸν καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως. (7) καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἴερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἴερεὺς ἔως ἐσπέρας. (8) καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας. (9) καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν, καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν, ὕδωρ φαντισμοῦ, ἄγνισμά ἔστι. (10) καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον. (11) Οἱ ἀπτόμενοι τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας· (12) οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. (13) πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ φαντισμοῦ οὐ περιεργαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἔστιν, ἔτι ἡ ἀκάθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστι. (14) Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἀνθρωπὸς ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας. (15) καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον, ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἔστι. (16) καὶ πᾶς, δος ἐὰν ἀψήται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἡ νεκροῦ ἡ ὄστεον ἀνθρωπίνου ἡ μνήματος, ἐπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται. (17) καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἄγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος· (18) καὶ λήψεται ὑσσωπὸν καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνήρ καθαρός, καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ὕσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὄστεον τοῦ ἀνθρωπίνου ἡ τοῦ τραυματίου ἡ τοῦ τεθνηκότος ἡ τοῦ μνήματος· (19) καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας. (20) καὶ ἀνθρωπὸς, δος ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἄγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ φαντισμοῦ οὐ περιεργαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἔστι. (21) καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ φαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ φαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας· (22) καὶ παντὸς οὖ ἐὰν ἀψήται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας.

Κεφάλαιο 20ον

Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης, καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριάμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. (2) καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἡ θροισθῆσαν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν. (3) καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες· ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντὶ Κυρίου· (4) καὶ ἵνατι ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν; (5) καὶ ἵνατι τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε φραΐ, οὔτε ὕδωρ ἔστι πιεῖν. (6) καὶ ἦλθε Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς

σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς. (7) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (8) λάβε τὴν ὁράδον σου καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὄντα αὐτῆς, καὶ ἔξιστε αὐτοῖς ὄντα ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. (9) καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὴν ὁράδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος, (10) καὶ ἐξεκλησίασε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἔξαξομεν ὑμῖν ὄντα; (11) καὶ ἐπάρας Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ ὁράδῳ δίς, καὶ ἐξῆλθεν ὄντα πολύ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. (12) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν· ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ισραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα αὐτοῖς. (13) τοῦτο τὸ ὄντα ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς. (14) Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδῶμ λέγων· τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ισραὴλ· σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὔροντα ἡμᾶς, (15) καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρωκήσαμεν ἐν Αἴγυπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἴγυπτοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, (16) καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστέιλας ἀγγελον ἔξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἴγυπτου, καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὄριων σου· (17) παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου, οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελῶνων, οὐδὲ πιόμεθα ὄντα ἐκ λάκκου σου, ὅδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, ἔως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου. (18) καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδῶμ· οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ, εἰ δὲ μή, ἐν πολέμῳ ἔξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι. (19) καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ· παρά τὸ ὄρος παρελευσόμεθα, ἐὰν δὲ τοῦ ὄντας σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστι, παρά τὸ ὄρος παρελευσόμεθα. (20) ὃ δὲ εἶπεν· οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ἐδῶμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ισχυρᾷ. (21) καὶ οὐκ ἡθέλησεν Ἐδῶμ δοῦναι τῷ Ισραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὄριων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ισραὴλ ἀπ' αὐτοῦ. (22) Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ, πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὡρ τὸ ὄρος. (23) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὡρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὄριων τῆς γῆς Ἐδῶμ λέγων· (24) προστεθήτω Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ, διότι παρωξύνατε με ἐπὶ τοῦ ὄντας τῆς λοιδορίας. (25) λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ὡρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς (26) καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ. (27) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ὡρ τὸ ὄρος ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς. (28) καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. (29) καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν, καὶ ἐκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ισραὴλ.

Κεφάλαιο 21ον

Καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανεὺς Ἀρὰδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ισραὴλ ὁδὸν Αθαρείν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ισραὴλ καὶ καταπροενόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. (2) καὶ ηὔξατο Ισραὴλ εὐχὴν Κυρίων καὶ εἶπεν· ἔάν μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. (3) καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ισραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεὺς ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ανάθεμα. (4) Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὡρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύλωσαν γῆν Ἐδῶμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. (5) καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωϋσῆν λέγοντες· ίνατί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ

Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένω τούτῳ. (6) καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (7) καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν ἔλεγον· ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· εὔξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ̄ ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ηὔξατο Μωϋσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ. (8) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκη ὄφις ἀνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἴδων αὐτὸν ζήσεται. (9) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφις ἀνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη. (10) Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ωβώθ. (11) καὶ ἐξάραντες ἐξ Ωβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Αχαλγαὶ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡ ἔστι κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατ' ἀνατολὰς ἥλιου. (12) καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆραν καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ. (13) καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Αρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὄριων τῶν Ἀμορραίων· ἔστι γὰρ Αρνῶν ὅρια Μωάβ ἀνὰ μέσον Μωάβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου. (14) διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγιζε, καὶ τοὺς χειμάρρους Αρνῶν, (15) καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησε κατοικίσαι Ἡρ, καὶ πρόσκειται τοῖς ὄροις Μωάβ. (16) καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ· τοῦτο τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· συνάγαγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. (17) τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος· ἐξάρχετε αὐτῷ· φρέαρ, (18) ὀρυξαν αὐτὸν ἀρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸν βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν. καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναείν· (19) καὶ ἀπὸ Μανθαναείν εἰς Νααλὶήλ· καὶ ἀπὸ Νααλὶήλ εἰς Βαμώθ· καὶ ἀπὸ Βαμώθ εἰς Ιανήν, ἡ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. (20) Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὰρν βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων· (21) παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα, (22) οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατος σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, ἔως παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου. (23) καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὰρν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὄριων αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε Σηὰρν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρήμον καὶ ἥλθεν εἰς Ιασσὰ καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ. (24) καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Αρνῶν ἔως Ιαβόκ, ἔως υἱῶν Ἀμμάν· ὅτι Ιαζήρ ὅρια υἱῶν Ἀμμάν ἔστι. (25) καὶ ἐλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων, ἐν Ἐσεβών καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ. (26) ἔστι γὰρ Ἐσεβών πόλις Σηὰρν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, καὶ οὗτος ἐπολέμησε βασιλέα Μωάβ τὸ πρότερον καὶ ἐλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Αροήρ ἔως Αρνῶν. (27) διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί· ἐλθετε εἰς Ἐσεβών, ἵνα οἰκοδομηθῆ καὶ κατασκευασθῆ πόλις Σηὰρν. (28) ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἐσεβών, φλὸς ἐκ πόλεως Σηὰρν καὶ κατέφαγεν ἔως Μωάβ καὶ κατέπιε στήλας Αρνῶν. (29) οὐαὶ σοι, Μωάβ· ἀπώλου, λαὸς Χαμώς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηὰρν· (30) καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται, Ἐσεβών ἔως Δαιβών, καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ. (31) Κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων. (32) καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ιαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ. (33) καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὦγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραείν. (34) καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· μὴ φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χειράς σου παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὰρν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, δις κατώκει ἐν Ἐσεβών. (35) καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφάλαιο 22ον

Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ιεριχώ. (2) καὶ ᾧδων Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμιօρραίῳ, (3) καὶ ἐφοβήθη Μωὰβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωὰβ ἀπὸ προσώπου νίῶν Ἰσραὴλ. (4) καὶ εἶπε Μωὰβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιάμ· νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλων ὑμῶν, ὡσεὶ ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου. καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. (5) καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεώρ Φαθουρά, ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτὸν λέγων· ᾧδου λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ᾧδου κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· (6) καὶ νῦν δεῦρο ἀρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἡ υμεῖς· ἐὰν δυνάμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἴδα οὓς ἐὰν εὐλογήσῃς σύ, εὐλόγηνται, καὶ οὓς ἐὰν καταράσῃ σύ, κεκατήρανται. (7) καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσίᾳ Μωὰβ καὶ ἡ γερουσίᾳ Μαδιάμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἥλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ορήματα Βαλάκ. (8) καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι υμῖν πράγματα, ἀ ἀν λαλήσῃ Κύριος πρός με· καὶ κατέμειναν οἱ ἀρχοντες Μωὰβ παρὰ Βαλαὰμ. (9) καὶ ἥλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί οἱ ἀνθρώποι οὗτοι παρὰ σοι; (10) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς τὸν Θεόν· Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ, βασιλεὺς Μωὰβ, ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρός με λέγων· (11) ᾧδυ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἀρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς. (12) καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ· οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλογημένος. (13) καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωΐ εἶπε τοῖς ἀρχονσι Βαλάκ· ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον υμῶν· οὐκ ἀφίησί με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μεθ' υμῶν. (14) καὶ ἀναστάντες οἱ ἀρχοντες Μωὰβ ἥλθον πρὸς Βαλάκ καὶ εἶπαν· οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μεθ' ήμῶν. (15) Καὶ προσέθετο Βαλὰκ ἔτι ἀποστεῖλαι ἀρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων. (16) καὶ ἥλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ· τάδε λέγει Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ· ἀξιῶ σε, μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρός με· (17) ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον. (18) καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ καὶ εἶπε τοῖς ἀρχονσι Βαλάκ· ἐὰν δῶ μοι Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ορήμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἡ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου· (19) καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ υμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρός με. (20) καὶ ἥλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ορήμα, ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σε, τοῦτο ποιήσεις. (21) καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωΐ ἐπέσαξε τὴν ὅνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωὰβ. (22) καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὅνον αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. (23) καὶ ᾧδυσα ἡ ὅνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ρομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὅνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὅνον ἐν τῇ ράβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ. (24) καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξι τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν· (25) καὶ ᾧδυσα ἡ ὅνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ προσέθλιψεν ἔαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν. (26) καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. (27) καὶ ᾧδυσα ἡ ὅνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαὰμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ καὶ ἔτυπτε τὴν ὅνον τῇ ράβδῳ. (28) καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὅνος, καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ· τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; (29) καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὅνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι· καὶ εἰ εἶχον

μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἥδη ἀν ἐξεκέντησά σε. (30) καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ· οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἣς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπερορθάσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί. (31) ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς Βαλαὰμ, καὶ ὅρᾳ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. (32) καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ· διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἴδου ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, (33) καὶ ἴδουσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἀν περιεποιησάμην. (34) καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἄγγελῷ Κυρίου· ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἡπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρκέσει, ἀποστραφήσομαι. (35) καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαὰμ· συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ ωῆμα, ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σε, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι. καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ. (36) Καὶ ἀκούσας Βαλάκ ὅτι ἥκει Βαλαὰμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἡ ἐστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων Αρνῶν, ὡς ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων. (37) καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαὰμ· οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σὲ καλέσαι σε; διατί οὐκ ἥρχου πρός με; ὅντας οὐ δυνήσομαι τιμῆσαι σε; (38) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· ἴδου ἡκώ πρὸς σὲ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαι τι; τὸ ωῆμα, ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. (39) καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλάκ, καὶ ἥλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. (40) καὶ ἔθυσε Βαλάκ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἀρχούσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. (41) καὶ ἐγενήθη πρωΐ καὶ παραλαβὼν Βαλάκ τὸν Βαλαὰμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαὰλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κεφάλαιο 23ον

Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλάκ· οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς. (2) καὶ ἐποίησε Βαλάκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαὰμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. (3) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἰς μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συνάντησει, καὶ ωῆμα, ὃ ἐάν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι. καὶ παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ, καὶ Βαλαὰμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν. (4) καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαὰμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ· τοὺς ἐπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. (5) καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ωῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ καὶ εἶπεν· ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλάκ οὕτω λαλήσεις. (6) καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὄλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες Μωὰβ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ, (7) καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεὺς Μωάβ, ἐξ ὁρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων· δεῦρο ἀρασάι μοι τὸν Ἰακὼβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασάι μοι τὸν Ἰσραὴλ. (8) τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος, ἡ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ Θεός; (9) ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὁρέων ὄψομαι αὐτὸν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν. ἴδου λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται. (10) τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακὼβ, καὶ τίς ἐξαριθμήσεται δῆμους Ἰσραὴλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων. (11) καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαὰμ· τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν ἔχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἴδου εὐλόγηκας εὐλογίαν. (12) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ ὅσα ἀν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι; (13) Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλάκ· δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον, ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἰδῃς, καὶ κατάρασάι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν. (14) καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. (15) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν. (16) καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαὰμ καὶ ἐνέβαλε ωῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀποστράφηθι πρὸς Βαλάκ καὶ τάδε

λαλήσεις. (17) καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὄλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλάκ· τί ἐλάλησε Κύριος; (18) καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀνάστηθι Βαλάκ, καὶ ἄκουε· ἐνώτισαι μάρτυς, υἱὸς Σεπφώρ. (19) οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἄνθρωπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ; (20) ἵδού εὐλογεῖν παρείλημμα· εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. (21) οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακώβ, οὐδὲ ὀφθῆσεται πόνος ἐν Ισραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ· (22) Θεὸς ὁ ἔξαγαγῶν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. (23) οὐ γάρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ιακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ισραὴλ· κατὰ καιρὸν ὅρθησεται Ιακώβ καὶ τῷ Ισραὴλ, τί ἐπιτελέσει ὁ Θεός. (24) ἵδού λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυρωθῆσεται· οὐ κοιμηθῆσεται, ἔως φάγη θήραν, καὶ αἴμα τραυματῶν πίεται. (25) καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαὰμ· οὕτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτὸν οὕτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν. (26) καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαὰμ εἶπε τῷ Βαλάκ· οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων, τὸ ὅρμα, δὲ ἀν λαλῆσῃ ὁ Θεός, τοῦτο ποιήσω; (27) Καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαὰμ· δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ Θεῷ, καὶ κατάρασάι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν. (28) καὶ παρέλαβε Βαλάκ τὸν Βαλαὰμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογῶρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον. (29) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· οὐκοδόμησόν μοι ὥδε ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ὥδε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς. (30) καὶ ἐποίησε Βαλάκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαὰμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

Κεφάλαιο 24ον

Καὶ ἴδων Βαλαὰμ ὅτι καλόν ἔστιν ἐναντίον Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ισραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθός εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. (2) καὶ ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ισραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς, καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ, (3) καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων, (4) φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὁρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· (5) ὡς καλοὶ οἱ οἴκοι σου Ιακώβ, αἱ σκηναί σου Ισραὴλ! (6) ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ καὶ ὡσεὶ σκηναί, ἀς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὄρατα. (7) ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθῆσεται ἡ Γὰρ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αὐξηθῆσεται βασιλεία αὐτοῦ. (8) Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν· (9) κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηνται, καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται. (10) καὶ ἐθυμώθη Βαλάκ ἐπὶ Βαλαὰμ καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαὰμ· καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρὸν μου κέκληκά σε, καὶ ἴδού εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο· (11) νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς δόξης. (12) καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου, οὓς ἀπέστειλας πρός με, ἐλάλησα λέγων· (13) ἔάν μοι δῶ Βαλάκ πλήρη τὸν οἴκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ὅρμα Κυρίου ποιῆσαι αὐτὸν καλὸν ἡ πονηρὸν παρ' ἐμαυτοῦ· ὅσα ἔὰν εἶπη ὁ Θεός, ταῦτα ἔρω. (14) καὶ νῦν ἴδού ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν. (15) καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φυσὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων, (16) ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ψύστου καὶ ὁρασιν Θεοῦ ἴδων ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· (17) δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ιακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ισραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωὰβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱὸν Σήθ. (18) καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ήσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ισραὴλ ἐποίησεν ἐν ισχύΐ. (19) καὶ ἐξεγερθῆσεται ἐξ Ιακώβ καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον

ἐκ πόλεως. (20) καὶ ἴδων τὸν Ἀμαλὴκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλὴκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται. (21) καὶ ἴδων τὸν Κεναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἵσχυρὰ ἡ κατοικία σου· καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου, (22) καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεώρῳ νοσσιὰ πανουργίας, Ασσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε. (23) καὶ ἴδων τὸν Ὡγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ὡς ὡς, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ Θεός; (24) καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσούρ καὶ κακώσουσιν Ἐβραίους, καὶ αὐτοὶ ὄμοιθυμαδὸν ἀπολοῦνται. (25) καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.

Κεφάλαιο 25ον

Καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττείν· καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ. (2) καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. (3) καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρῳ καὶ ὡργίσθη θυμῷ Κύριος τῷ Ἰσραὴλ. (4) καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωϋσῆ· λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἥλιου, καὶ ἀποστραφήσεται ὡργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ. (5) καὶ εἶπε Μωϋσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ· ἀποκτείνατε ἔκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγώρῳ. (6) Καὶ ἴδού ἀνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσῆγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωϋσῆ καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (7) καὶ ἴδων Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ααρὼν τοῦ ἰερέως ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστην ἐν τῇ χειρὶ (8) εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, τόν τε ἀνθρώπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. (9) καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. (10) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (11) Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ααρὼν τοῦ ἰερέως κατέπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου. (12) οὕτως εἶπον· ἴδού ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, (13) καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ιερατείας αἰωνία, ἀνθρώπῳ ἐξήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (14) τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρὶ υἱὸς Σαλὼ, ἀρχῶν οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών· (15) καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῆς Μαδιανίτιδος τῇ πεπληγυΐᾳ Χασβί, θυγάτηρ Σούρῳ ἀρχοντος ἐθνους Όμμαθ, οἴκου πατριᾶς ἐστι τῶν Μαδιάμ. (16) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· (17) ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς, (18) ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογῶρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἀρχοντος Μαδιάμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογῶρ.

Κεφάλαιο 26ον

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἰερέα λέγων· (2) λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ. (3) καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἰερεὺς ἐν Αραβῷ Μωὰρ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχὼ λέγων· (4) ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δὲν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου· (5) Ρουβήν πρωτότοκος Ἰσραὴλ. υἱοὶ δὲ Ρουβήν· Ἐνώχ καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλοὺ δῆμος τοῦ Φαλλοῦ· (6) τῷ Ασρῶν δῆμος τοῦ Ασρωνί· τῷ Χαρμὶ δῆμος τοῦ Χαρμί. (7) οὗτοι δῆμοι Ρουβήν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. (8) καὶ υἱοὶ Φαλλοὺ Ελιάβ. (9) καὶ υἱοὶ Ελιάβ· Ναμουὴλ καὶ

Δαθὰν καὶ Αβειρών· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου, (10) καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορὲ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ, (11) οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον. (12) καὶ οἱ υἱοὶ Συμεών· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεών· τῷ Ναμουὴλ δῆμος ὁ Ναμουὴλ· τῷ Ιαμὶν δῆμος ὁ Ιαμὶν δῆμος Ιαχὶν· (13) τῷ Ζαρὰ δῆμος ὁ Ζαραϊ· τῷ Σαοὺλ δῆμος ὁ Σαούλ. (14) οὗτοι δῆμοι Συμεών ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. (15) υἱοὶ δὲ Ιούδα· Ἡρ καὶ Αύνάν· καὶ ἀπέθανεν Ἡρ καὶ Αύνάν ἐν γῇ Χαναάν. (16) καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ιούδα κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σηλὼμ δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρὲς δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρὰ δῆμος ὁ Ζαραϊ. (17) καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές· τῷ Ασρῶν δῆμος ὁ Ασρωνί· τῷ Ιαμούν, δῆμος ὁ Ιαμούνι. (18) οὗτοι δῆμοι τοῦ Ιούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἔξι καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (19) καὶ υἱοὶ Ισσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλᾶ δῆμος ὁ Θωλαϊ· τῷ Φουᾶ δῆμος ὁ Φουαϊ· (20) τῷ Ιασούβ δῆμος ὁ Ιασούβι· τῷ Σαμρὰμ δῆμος ὁ Σαμραμί. (21) οὗτοι δῆμοι Ισσάχαρ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (22) υἱοὶ Ζαβουλῶν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρὲδ δῆμος ὁ Σαρεδί· τῷ Άλλῶν δῆμος ὁ Άλλων· τῷ Άλλὴλ δῆμος ὁ Άλληλί· (23) οὗτοι δῆμοι Ζαβουλῶν ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (24) υἱοὶ Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαφῶν δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Αγγὶ δῆμος ὁ Αγγί· τῷ Σουνὶ δῆμος ὁ Σουνί· (25) τῷ Αζενὶ δῆμος ὁ Αζενί· τῷ Αδδὶ δῆμος ὁ Αδδί· (26) τῷ Αροαδὶ δῆμος ὁ Αροαδί· τῷ Αριὴλ δῆμος ὁ Αριηλί. (27) οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (28) υἱοὶ Ασὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ιαμὶν δῆμος ὁ Ιαμὶνί· τῷ Ιεσοὺ δῆμος ὁ Ιεσοῦ· τῷ Βαριὰ δῆμος ὁ Βαριαϊ· (29) τῷ Χοβὲδ δῆμος ὁ Χοβερί· τῷ Μελχὶλ δῆμος ὁ Μελχιηλί. (30) καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ασὴρ Σάρα. (31) οὗτοι δῆμοι Ασὴρ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (32) υἱοὶ Ιωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μανασσῆ· καὶ Ἐφραίμ. (33) υἱοὶ Μανασσῆ· τῷ Μαχὶρ δῆμος ὁ Μαχιρί· καὶ Μαχὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ Γαλαάδ δῆμος ὁ Γαλααδί. (34) καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλαάδ· Αχιεζερ δῆμος ὁ Αχιεζερί· τῷ Χελὲγ δῆμος ὁ Χελεγί· (35) τῷ Ἐσρὶλ δῆμος ὁ Ἐσριηλί· τῷ Συχὲμ δῆμος ὁ Συχεμί· (36) τῷ Συμαὲρ δῆμος ὁ Συμαερί· καὶ τῷ Ὄφερ δῆμος ὁ Ὄφερί· (37) καὶ τῷ Σαλπαάδ υἱῶν Ὄφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες, καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μαλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά. (38) οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. (39) καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραίμ· τῷ Σουθαλὰ δῆμος ὁ Σουθαλαϊ· τῷ Τανᾶχ δῆμος ὁ Τανᾶχί· (40) οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά· τῷ Ἐδὲν δῆμος ὁ Ἐδενί· (41) οὗτοι δῆμοι Ἐφραὶμ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ιωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν. (42) υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλὲ δῆμος ὁ Βαλί· τῷ Ασυβὴρ δῆμος ὁ Ασυβηρί· τῷ Ιαχὶρὰν δῆμος ὁ Ιαχὶρανί· (43) τῷ Σωφὰν δῆμος ὁ Σωφανί· (44) καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλὲ Αδὰρ καὶ Νοεμάν· τῷ Αδὰρ δῆμος ὁ Αδαρί· καὶ τῷ Νοεμὰν δῆμος ὁ Νοεμανί. (45) οὗτοι οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. (46) καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαμὲ δῆμος ὁ Σαμεϊ· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν. (47) πάντες οἱ δῆμοι Σαμεϊ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. (48) υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ασιὴλ δῆμος ὁ Ασιηλί· τῷ Γαυνὶ δῆμος ὁ Γαυνί· (49) τῷ Ιεσὲρ δῆμος ὁ Ιεσερί· τῷ Σελλὴμ δῆμος ὁ Σελλημί. (50) οὗτοι δῆμοι Νεφθαλὶ ἔξι ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. (51) αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ισραὴλ, ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. (52) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (53) τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἔξι ἀριθμοῦ ὄνομάτων· (54) τοῖς πλείστι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. (55) διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ· τοῖς ὄνόμασι, κατὰ φυλὰς πατριῶν

αὐτῶν κληρονομήσουσιν· (56) ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσων πολλῶν καὶ ὀλίγων. (57) Καὶ υἱοὶ Λευΐ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Γεδσὼν δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καὰθ δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ Μεραρί. (58) οὗτοι οἱ δῆμοι υἱῶν Λευΐ δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορὲ καὶ δῆμος ὁ Μουσί, καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Αμράμ. (59) τὸ δέ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ Λευΐ, ἥ ἔτεκε τούτους τῷ Λευΐ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἔτεκε τῷ Αμράμ τὸν Ααρὼν καὶ Μωϋσῆν καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. (60) καὶ ἐγενήθησαν τῷ Ααρὼν ὁ τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ιθάμαρ. (61) καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. (62) καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσω υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσω υἱῶν Ἰσραὴλ. (63) καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως, οἵ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Τεριχῷ. (64) καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἀνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά· (65) ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς· Θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ιεφοννή καὶ Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.

Κεφάλαιο 27ον

Καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὄφερ, υἱοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ Μαχίο, τοῦ δῆμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ιωσήφ (καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν· Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά) (2) καὶ στᾶσαι ἐναντὶ Μωϋσῆς καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν· (3) ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσω τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ὅτι δι' ἀμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ· μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν. (4) καὶ προσῆγαγε Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου. (5) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (6) ὃρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς. (7) καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· (8) ἀνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ἦται, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· (9) ἐὰν δὲ μὴ ἦται θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· (10) ἐὰν δὲ μὴ ὕσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· (11) ἐὰν δὲ μὴ ὕσιν ἀδελφοί τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· (12) Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἀνάβηθι εἰς τὸ ὅρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου (τοῦτο τὸ ὅρος Ναβαύ) καὶ ἵδε τὴν γῆν Χαναάν, ἥν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει· (13) καὶ ὅψη αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ, καθὰ προσετέθη Ααρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὡρ τῷ ὅρει, (14) διότι παρέβητε τὸ ωράμα μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἀγιάσαι με· οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὄντι ἐναντὶ αὐτῶν (τοῦτ' ἔστι τὸ ὄντωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν). (15) καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· (16) ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἀνθρωπὸν ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, (17) ὅστις ἔξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἔξαξει αὐτοὺς καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου ὥσει πρόβατα οἵς οὐκ ἔστι ποιμήν. (18) καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάβε πρὸς σεαυτὸν Ιησοῦν υἱὸν Ναυῆ, ἀνθρωπὸν ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτὸν (19) καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν (20) καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν εἰσακού-

σωσιν αύτοῦ οί νίοι Ισραήλ. (21) καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἐναντὶ Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἔξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ νίοι Ισραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή. (22) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς (23) καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ.

Κεφάλαιο 28ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων· τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὄσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου. (3) καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς, (4) τὸν ἀμνὸν τὸν ἔνα ποιήσεις τὸ προσκύνησμα· καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρόσκυνησμα· (5) καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἵν. (6) ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὅρει Σινὰ εἰς ὄσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· (7) καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἵν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ. (8) καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρόσκυνησμα· κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὄσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. (9) Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν, (10) ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. (11) Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ μόσχους ἐκ βιοῶν δύο καὶ κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους, (12) τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, (13) δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί, (14) ή σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἵν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἵν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἵν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ οἴνου. τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. (15) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας Κυρίῳ· ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. (16) Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ. (17) καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτῇ· ἐπτὰ ἡμέρας ἄξυμα ἔδεσθε. (18) καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. (19) καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίῳ μόσχους ἐκ βιοῶν δύο, κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτά, ἀμωμοὶ ἔσονται ὑμῖν· (20) καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί, (21) δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς· (22) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἔξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν· (23) πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωΐνης, ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ. (24) ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἐπτὰς ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὄσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. (25) καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγίᾳ ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. (26) Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. (27) καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ μόσχους ἐκ βιοῶν δύο, κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους· (28) ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί, (29) δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς· (30) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἔξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν· (31) πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετε μοι. ἀμωμοὶ ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

Κεφάλαιο 29ον

Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾶς τοῦ μηνός, ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ύμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· ἡμέρᾳ σημασίας ἔσται ύμῖν. (2) καὶ ποιήσετε ὄλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίων, μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους· (3) ἡ θυσία αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί, (4) δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς· (5) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἔξιλάσασθαι περὶ ύμῶν· (6) πλὴν τῶν ὄλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα τὸ διαπαντός καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίων. (7) Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ύμῖν, καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ύμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. (8) καὶ προσοίσετε ὄλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίων, καρπώματα Κυρίων, μόσχον ἐκ βοῶν ἔνα, κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτά, ἀμωμοι ἔσονται ύμῖν· (9) ἡ θυσία αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, (10) δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἐπτὰ ἀμνούς· (11) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἔξιλάσασθαι περὶ ύμῶν· πλὴν τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας τῆς ἔξιλάσεως καὶ ἡ ὄλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός, ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίων. (12) Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ύμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἕορτάσατε αὐτὴν ἔορτὴν Κυρίων ἐπτὰ ἡμέρας. (13) καὶ προσάξατε ὄλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίων, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας, ἀμωμοι ἔσονται· (14) αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριούς, (15) δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς· (16) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (17) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς δύο, ἀμνούς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· (18) ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (19) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (20) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· (21) ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (22) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (23) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· (24) αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (25) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (26) τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· (27) αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (28) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (29) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους· (30) αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (31) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὄλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (32) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἐπτά, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους· (33) αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς

ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· (34) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (35) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. (36) καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμὴν εὐωδίας καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ἔνα, κριὸν ἔνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους. (37) αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. (38) καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. (39) Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν.

Κεφάλαιο 30ον

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (2) καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν νίῶν Ἰσραὴλ λέγων· τοῦτο τὸ ὅρημα, ὃ συνέταξε Κύριος· (3) ἀνθρωπὸς ἀνθρωπὸς, ὃς ἂν εὑξηται εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὄμοσῃ ὅρκον ἢ δοίσηται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ὅρημα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει· (4) ἐὰν δὲ εὑξηται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὄρισηται ὁρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, (5) καὶ πάντες οἱ ὁρισμοί, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. (6) ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἀν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο αὐτῆς, (7) καὶ πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, (8) καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, ἢ ἀν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται. (9) ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. (10) καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἐὰν εὑξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. (11) ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου (12) καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς. (13) ἐὰν δὲ περιελῶν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἀν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελε, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. (14) πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ. (15) ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσει αὐτῇ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἥκουσεν. (16) ἐὰν δὲ περιελῶν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν, ἦν ἥκουσε, καὶ λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ. (17) ταῦτα τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ, ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

Κεφάλαιο 31ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν νίῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδι-
ανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου. (3) καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαὸν

λέγων· ἐξοπλίσατε ἐξ ύμῶν ἀνδρας καὶ παρατάξασθε ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιὰν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδιάν· (4) χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι. (5) καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ισραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν. (6) καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωϋσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱὸν Ααρὼν τοῦ ιερέως, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἄγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. (7) καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος Μωϋσῆς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν· (8) καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιὰν ἀπέκτειναν ἀμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, καὶ τὸν Εὐίν καὶ τὸν Ροκὸν καὶ τὸν Σούρ καὶ τὸν Οὔρ καὶ τὸν Ροβόκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν· καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεώρ ἀπέκτειναν ἐν ρομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν. (9) καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναικας Μαδιὰν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν· (10) καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπορησαν ἐν πυρί. (11) καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἥως κτήνους (12) καὶ ἥγαγον πρὸς Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ιερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβὼθ Μωάβ, ᾧ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Τεριχώ. (13) Καὶ ἐξῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ιερεὺς καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς. (14) καὶ ὠργίσθη Μωϋσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου, (15) καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωϋσῆς· ίνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ; (16) αὗται γὰρ ἥσαν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ κατὰ τὸ ρῆμα Βαλαὰμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ρῆμα Κυρίου ἐνεκεν Φογώρ, καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου. (17) καὶ νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναικα, ἥτις ἔγνω κοίτην ἀρσενος, ἀποκτείνατε· (18) καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ οἴδε κοίτην ἀρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς. (19) καὶ ύμεις παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελῶν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ύμεις καὶ ἡ αἰχμαλωσία ύμῶν· (20) καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε. (21) καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ιερεὺς πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (22) πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου, (23) πᾶν πρᾶγμα, ὃ διελεύσεται ἐν πυρί, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ' ἡ τῷ ὄντι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός, διελεύσεται δι' ὄντος. (24) καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἴματα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολὴν. (25) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (26) λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἥως κτήνους, σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ιερεὺς καὶ οἱ ἀρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς, (27) καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς. (28) καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίω παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· (29) καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους αὐτῶν λήψεσθε καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ιερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου. (30) καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ τῶν υἱῶν Ισραὴλ λήψη ἔνα ἀπὸ πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου. (31) καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ιερεὺς καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (32) καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς, ὃ προενόμευσαν οἱ ἀνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες (33) καὶ βόες δύο καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες (34) καὶ ὅνοι

μία καὶ ἔξήκοντα χιλιάδες (35) καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. (36) καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. (37) καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίων ἀπὸ τῶν προβάτων ἔξακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε· (38) καὶ βόες ἔξι καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίων δύο καὶ ἑβδομήκοντα· (39) καὶ ὅνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίων εἷς καὶ ἔξήκοντα· (40) καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίων δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί. (41) καὶ ἐδωκε Μωϋσῆς τὸ τέλος Κυρίων τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἰερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (42) ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διεῖλε Μωϋσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν. (43) καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγαγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακισχίλια καὶ πεντακόσια (44) καὶ βόες ἔξι καὶ τριάκοντα χιλιάδες, (45) ὅνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι (46) καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἔξι καὶ δέκα χιλιάδες. (47) καὶ ἐλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἐδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. (48) Καὶ προσῆλθον πρὸς Μωϋσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως, χιλιαρχοί καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν· (49) οἱ παῖδές σου εἰλήφασι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς· (50) καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίων, ἀνὴρ ὁ εὗρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἔξι λάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου. (51) καὶ ἐλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἰερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον· (52) καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα, ὁ ἀφεῖλον Κυρίων, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιαρχῶν καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων. (53) καὶ οἱ ἀνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἔαντω. (54) καὶ ἐλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἰερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιαρχῶν καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

Κεφάλαιο 32ον

Καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ρουβῆν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλῆθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἱαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι. (2) καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἰερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγαγῆς λέγοντες· (3) Ἀταρὼθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἱαζήρ καὶ Ναμρὰ καὶ Ἐσεβών, καὶ Ἐλεαλὴ καὶ Σεβαμὰ καὶ Ναβαύ καὶ Βαιάν, (4) τὴν γῆν ἦν παραδέδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστί, καὶ τοῖς παισί σου κτήνη ὑπάρχει. (5) καὶ ἔλεγον· εἰ εὔρομεν χάριν ἐνώπιον σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. (6) καὶ εἶπε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβῆν· οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ; (7) καὶ ἵνατί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἦν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς; (8) οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατανοῆσαι τὴν γῆν; (9) καὶ ἀνέβησαν Φάραγγα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἦν ἐδωκε Κύριος αὐτοῖς. (10) καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὥμοσε λέγων· (11) εἰ ὄψονται οἱ ἀνθρώποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἦν ὥμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἱακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὅπίσω μου, (12) πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἱεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὅπίσω Κυρίου. (13) καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν

τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἔως ἐξανηλώθῃ πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου. (14) ἵδού ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντοιμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὁργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ, (15) ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. (16) καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον· ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὥδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν, (17) καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἔως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἔαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. (18) οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἔως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· (19) καὶ οὐκέτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. (20) καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωϋσῆς· ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ὅρμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον (21) καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὄπλιτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι Κυρίου, ἔως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ (22) καὶ κατακυριεύσῃ ἡ γῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε ἀθῷοι ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου. (23) ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἀμαρτήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά. (24) καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορεύόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε. (25) καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες· οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται· (26) ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ, (27) οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει. (28) καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωϋσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ιερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, (29) καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωϋσῆς· ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃ τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαάδ ἐν κατασχέσει· (30) ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς τὴν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. (31) καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες· ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσωμεν ἡμεῖς· (32) διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὴν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ὑμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. (33) καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ιωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὰρν βασιλέως Αμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὡγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλω. (34) Καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Αταρὼθ καὶ τὴν Άροηρ (35) καὶ τὴν Σοφὰρ καὶ τὴν Ιαζὴρ καὶ ὑψώσαν αὐτάς, (36) καὶ τὴν Ναμρὰμ καὶ τὴν Βαιθαράν, πόλεις ὄχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων. (37) καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεάλην καὶ Καριαθὰμ (38) καὶ τὴν Βεελμεών, περικεκυλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμὰ καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὄνόματα αὐτῶν τὰ ὄνόματα τῶν πόλεων, ἀς ὠκοδόμησαν. (39) καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶλ υἱὸς Μανασσῆ εἰς Γαλαάδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσε τὸν Αμορραίον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. (40) καὶ ἔδωκε Μωϋσῆς τὴν Γαλαάδ τῷ Μαχὶλ υἱῷ Μανασσῆ, καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. (41) καὶ Ιαϊρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ἐπαύλεις Ιαϊρ. (42) καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβὰθ ἐκ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ.

Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν· (2) καὶ ἔγραψε Μωϋσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ὁρήματος Κυρίου, καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν. (3) ἀπῆραν ἐκ Ραμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ὥμερον τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων, (4) καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος. (5) καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσσῆ παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ. (6) καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστι μέρος τι τῆς ἐρήμου. (7) καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθάν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστιν ἀπέναντι Βεελσεπφῶν, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδάλου. (8) καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρήμον καὶ ἐπορεύθησαν ὅδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις. (9) καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικρίων καὶ ἥλθον εἰς Αἰλίμ· καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὄδωρ. (10) καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν. (11) καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμον Σίν. (12) καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακά. (13) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακὰ καὶ παρενέβαλον ἐν Αἴλούς. (14) καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἴλούς καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδίν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὄδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. (15) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδίν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. (16) καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινὰ καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας. (17) καὶ ἀπῆραν ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρώθ. (18) καὶ ἀπῆραν ἐξ Ασηρώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμᾶ. (19) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμᾶ καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμών Φαρές. (20) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμών Φαρές καὶ παρενέβαλον ἐν Λεβωνᾶ. (21) καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς Ρεσσάν. (22) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεσσάν καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ. (23) καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ. (24) καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφάρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ. (25) καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλώθ. (26) καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλώθ καὶ παρενέβαλον εἰς Καταάθ. (27) καὶ ἀπῆραν ἐκ Καταάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ. (28) καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταράθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά. (29) καὶ ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκά καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ. (30) καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ. (31) καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναία. (32) καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναία καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ. (33) καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά. (34) καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθά καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά. (35) καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιών Γάβερ. (36) καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιών Γάβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν· αὕτη ἐστὶ Κάδης. (37) καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὡρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδώμ· (38) καὶ ἀνέβη Ααρὼν ὁ ἵερεὺς διὰ προστάγματος Κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός· (39) καὶ Ααρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθησκεν ἐν Ὡρ τῷ ὄρει. (40) καὶ ἀκούσας ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατώκει ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (41) καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὡρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνά. (42) καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνὰ καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ. (43) καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινώ καὶ παρενέβαλον ἐν Ωβώθ. (44) καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωβώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαϊ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὄριων Μωάβ. (45) καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαϊ καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβών Γάδ. (46) καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβών Γάδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμών Δεβλαθαίμ. (47) καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμών Δεβλαθαίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αβαρίμ, ἀπέναντι Ναβαῦ. (48) καὶ ἀπῆραν ἀπὸ τῶν ὄρέων Αβαρίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ, (49) καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ιορδάνην ἀνὰ μέσον Αἰσιμώθ ἔως Βελσατίμ κατὰ δυσμὰς Μωάβ. (50) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχώ

λέγων· (51) λάλησον τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναὰν (52) καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε. (53) καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ· ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ. (54) καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἀν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔκει, αὐτοῦ ἔσται· κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε. (55) ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὁφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε, (56) καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτούς, ποιήσω ὑμᾶς.

Κεφάλαιο 34ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (2) ἔντειλαι τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναὰν· αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναὰν σὺν τοῖς ὄροις αὐτῆς. (3) καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σὶν ἔως ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν· (4) καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λιβύδος πρὸς ἀνάβασιν Αἰραβίν καὶ παρελεύσεται Σεννά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνῆ. καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Αρὰδ καὶ παρελεύσεται Ασεμωνᾶ· (5) καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ασεμωνᾶ χειμάρρουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. (6) καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης. (7) καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς βιορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὅρος τὸ ὅρος· (8) καὶ ἀπὸ τοῦ ὅρους τὸ ὅρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Ἐμάθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδάκ· (9) καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Αρσεναῖν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βιορρᾶ· (10) καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Αρσεναῖν Σεπφαμάρ· (11) καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεπφάμ Αρβηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερὲθ ἀπὸ ἀνατολῶν· (12) καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκή· αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω· (13) καὶ ἐνετείλατο Μωϋσῆς τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ λέγων· αὕτη ἡ γῆ, ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ· (14) ὅτι ἔλαβε φυλὴ νίῶν Ρουβῆν καὶ φυλὴ νίῶν Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν, (15) δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχὼ ἀπὸ νότου κατὰ ἀνατολάς· (16) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (17) ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἰερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ· (18) καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν· (19) καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ιούδα Χάλεβ νίος Ιεφοννῆ· (20) τῆς φυλῆς Συμεὼν Σαλαμιὴλ νίος Ἐμιούδ· (21) τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Ἐλδὰδ νίος Χασλῶν· (22) τῆς φυλῆς Δὰν ἄρχων Βακχὶο νίος Ἐγλί· (23) τῶν νίῶν Ιωσὴφ φυλῆς νίῶν Μανασσῆ ἄρχων Ἀνιὴλ νίος Σουφί· (24) τῆς φυλῆς νίῶν Ἐφραὶμ ἄρχων Καμουὴλ νίος Σαβαθᾶν· (25) τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ἄρχων Ἐλισαφὰν νίος Φαρνάχ· (26) τῆς φυλῆς νίῶν Ισσάχαρ ἄρχων Φαλτὶὴλ νίος Ὁζᾶ· (27) τῆς φυλῆς νίῶν Ασὴρ ἄρχων Αχιὼρ νίος Σελεμί· (28) τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ ἄρχων Φαδαὴλ νίος Ιαμιούδ· (29) τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

Κεφάλαιο 35ον

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ λέγων· (2) σύνταξον τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις, (3) καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν. (4) καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ· (5) καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βιορᾶν δισχιλίους πήχεις, καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων. (6) καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἔξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις· (7) πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας, καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν. (8) καὶ τὰς πόλεις, ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλά. καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττῳ ἔκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἦν κατακληρονομήσουσι δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις. (9) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· (10) λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν (11) καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως. (12) καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἔως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. (13) καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε, τὰς ἔξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν· (14) τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν· (15) φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. (16) ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτής ἔστι· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. (17) ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἔστι· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. (18) ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός, ἔξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἔστι· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. (19) ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ, οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν. (20) ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὥση αὐτὸν καὶ ἐπιφρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἔξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ, (21) ἡ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής ἔστι· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσαι αὐτῷ. (22) ἐὰν δὲ ἔξαπινα οὐ δι' ἔχθραν ὥση αὐτὸν ἡ ἐπιφρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ ἔξ ἐνέδρου (23) ἡ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν, (24) καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα, (25) καὶ ἔξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἔως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἀγίῳ. (26) ἐὰν δὲ ἔξόδῳ ἔξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὄρια τῆς πόλεως εἰς ἦν κατέφυγεν ἐκεῖ, (27) καὶ εὔρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὄριων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἔστιν· (28) ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω, ἔως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ιερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. (29) καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. (30) πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἰς οὓς μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν. (31) καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ

ψυχῆς παράτοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὅντος ἀναιρεθῆναι· θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. (32) οὐ λίγεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἰερεὺς ὁ μέγας. (33) καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃ τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε· τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος. (34) καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἐφ' ἣς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἣς ἐγὼ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γάρ εἴμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφάλαιο 36ον

Καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαάδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ιωσὴφ καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωϋσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ (2) καὶ εἶπαν· τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαάδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. (3) καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἵς ἀν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται. (4) ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἀφεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἵς ἀν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. (5) καὶ ἐνετείλατο Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων· οὕτως φυλὴ υἱῶν Ιωσὴφ λέγουσι· (6) τοῦτο τὸ οἶμα, ὃ συνέταξε Κύριος τοῖς θυγατράσι Σαλπαάδ, λέγων· οὗ ἀρέσκῃ ἔναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες, (7) καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλήν, ὅτι ἔκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (8) καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ· (9) καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἐτέραν, ἀλλ' ἔκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. (10) δὸν τρόπον συνέταξε Κύριος Μωϋσῆ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Σαλπαάδ, (11) καὶ ἐγένοντο Θερσά καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νούα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαάδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν· (12) ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ιωσὴφ ἐγενήθησαν γυναῖκες, καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. (13) Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἡ ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωϋσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ.